

Kl. 16:28

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Når man ser på, hvilke slags lovbrud man kan begå i samfundet, er det vel ellers, når vi ikke taler om at slå folk ihjel og den slags, svært at se, at man kan begå noget, der er værre end det ikke at følge grundlovens regler om, at man altså skal have love vedtaget i Folketinget. Det er lidt bemærkelsesværdigt, synes jeg, at hvis man ser på Venstres historie, vil man se, at Venstres storhedstid vel i høj grad var dengang, man kæmpede imod Højre, som netop regerede uden at have et flertal i Folketinget og uden at mene, at love skulle vedtages i Folketinget. Men nu er det altså Venstre selv, der står i en sag, hvor man mener, at når man har flertallet, skal man bare skynde sig at få loven sat i værk hurtigst muligt, så der kan komme milliarder ud til vennerne.

Det er så problemet, at man har et flertal i Folketinget, der stort set, uanset hvad en minister begår, mener, at der ikke er nogen minister, der skal gå af. Det mener jeg er et stort problem, at vi har et sådant flertal, der nu har opført sig på den måde i adskillige år, for risikoen er jo, at når man sidder med den absolutte magt så længe, kommer man også til at blive påvirket af den magt og kommer til at udvise en magtarrogance, som kan føre til, at man begår den slags brud. Og vi kan risikere, at der kommer andre sager: Vi kan selvfølgelig håbe, at man har lært af denne sag, og at vi derfor ikke kommer til at se, at man igen begynder at fremsætte og administrere efter love, uden at man har sikret sig, at de er blevet vedtaget i Folketinget, som de skal ifølge grundloven. Men hvis der ikke bliver taget hårdt fat om det, kan vi risikere, at der bliver lavet andre ting, og at man siger: Jamen vi havde jo flertallet, så det kunne vi bare gøre, og så får vi tilgivelse bagefter. Det mener jeg er ret afgørende at få diskuteret, hvad det er, der forhindrer et flertal i at få den magtarrogance.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi igen begynder at diskutere, hvad det er for nogle mindretalsrettigheder, der skal være for at prøve at forebygge, at man kommer til at sidde i den situation, hvor man siger: Bare vi har flertallet, så kan vi gøre alt. Og jeg tror altså også, at det er vigtigt at tænke over, hvordan det er, man virker som rollemodeller for resten af samfundet:

Hvad er det, resten af samfundet opfatter, når de ser, at ministre kan opføre sig på den måde, og hvordan er det så med respekten for andre love, når man ikke selv respekterer grundloven? Det

mener jeg er ret afgørende at få set på. For det kan også have betydning for, hvad det er, der sker med vores samfund i øvrigt, og der tror jeg altså at det er rigtig vigtigt, at vi alle sammen, også regeringen, arbejder på at have et samfund, hvor man mener, at det er vigtigt at overholde loven.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at vi har fået en sådan udvikling, at ministre kan blive siddende. Hvis man ser på tidligere tider, vil man se, at ministre er gået af for langt mindre. Anders Fogh Rasmussen, der er blevet nævnt adskillige gange, gik af på grundlag af en sag om kreativ bogføring, og mange andre ministre har også måttet gå af på grund af forskellige sager og er også ofte gået af i situationer, hvor det var uklart, hvorvidt de havde begået noget. Man havde så en undersøgelse for at finde ud af, om de havde begået noget strafbart eller ej, og så bagefter set på, om de så kunne komme tilbage, hvis de blev frikendt.

Her har vi altså en minister, der har tilstået, at han ikke har fulgt grundloven, og at han dermed ikke har levet op til at passe sit embede, men det har ikke fået andre konsekvenser, end at han har fået en stærk kritik. Jeg mener altså, at man er nødt til at se på, hvad det vil komme til at betyde for andres opfattelse fremover. Jeg håber, at statsministeren vil sige lidt mere om, hvad det er, statsministeren vil gøre for at sikre, at det ikke sker igen, hvad det er for måder, man vil sikre sig på at man ikke kommer til at blive præget af magtarrogance, men tværtimod overholder landets love og regler og lever op til ikke at gøre det, der har været gjort galt i sagen her, nemlig at sætte en lov i kraft, før den er blevet vedtaget, og også sikrer, at man ikke bare på andre områder begynder at administrere ud fra, at man har flertallet, og derfor ikke behøver at spørge nogen, før man går i gang.

Kl. 16:33

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Og så er det statsministeren.

Kl. 16:33

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er jo rejst et enkelt spørgsmål til mig, som jeg skal besvare. Det er jo sagen i sin principielle karakterer, vi diskuterer, og for så vidt jo ikke den underliggende sag, altså selve lovforslaget og lovforslagets intention, men jeg kan alligevel ikke undlade at komme med en bemærkning, når fru Line Barfod nu siger, at formålet med loven var at hælde milliarder ud til vennerne. Det